ĢENERĀLADVOKĀTA PAOLO MENGOCI [*PAOLO MENGOZZI*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2017. gada 26. jūlijā [1]

Lieta C-61/16 P

***European Bicycle Manufacturers Association* (*EBMA*)**
pret

Giant (China) Co. Ltd

Apelācija – Dempings – Regula (ES) Nr. 502/2013 – Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu imports – Regula (EK) Nr. 1225/2009 – 18. panta 1. punkts – Sadarbība – Jēdziens "nepieciešamā informācija" – Individuāla režīma pieprasījums – Apiešanas risks

I. Ievads

1. Šī lieta ir saistīta ar apelācijas sūdzību, ko iesniegusi Eiropas velosipēdu ražotāju intereses pārstāvošā apvienība – *European Bicycle Manufacturers Association* (*EBMA*). Apelācijas sūdzībā *EBMA* lūdz Tiesu atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 26. novembra spriedumu *Giant* (*China*)/Padome [2] (turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru tika atcelta Padomes 2013. gada 29. maija Regula (ES) Nr. 502/2013 [3] (turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), ciktāl tā attiecās uz Ķīnas velosipēdu ražotāju *Giant (China) Co. Ltd*. (turpmāk tekstā – "*Giant*").

2. *EBMA*, kuras prasījumus atbalsta Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija (turpmāk tekstā kopā – "iestādes"), būtībā apstrīd apstrīdētajā spriedumā Vispārējās tiesas izdarīto secinājumu, ka neviens no apstrīdētajā regulā Padomes minētajiem pierādījumiem neļāva tai atteikt individuāla antidempinga maksājuma piemērošanu *Giant*.

3. Šī lieta dod Tiesai iespēju skaidrot, kā piemērojams Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis [4] (turpmāk tekstā – "Pamatregula"), 18. pants, kurš reglamentē ieinteresēto pušu nesadarbošanos antidempinga lietu izmeklēšanā, un konkrēti par šī panta 1. punktā paredzētais jēdziens "nepieciešamā informācija".

1 Oriģinālvaloda – franču.

2 T-425/13, nav publicēts, EU:T:2015:896.

3 Regula, ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011, ar ko pēc termiņa beigu pārskata atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 3. punktam piemēro galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam (OV 2013, L 153, 17. lpp.)

4 OV 2009, L 343, 51. lpp., un labojums – OV 2010, L 7, 22. lpp. Laikā, kad tika veikta šajā lietā aplūkotā izmeklēšana, tiesību normas par Eiropas Savienības antidempinga pasākumu noteikšanu bija iekļautas minētajā regulā.

II. Atbilstošās tiesību normas

4. Pamatregulas 2. panta 8. un 9. punktā par to, kā nosakāma eksporta cena, ir noteikts:

"8. Eksporta cena ir tā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par preci, kuru eksportētājvalsts eksportē uz Kopienu pārdošanai.

9. Gadījumos, kad eksporta cenas nav vai izrādās, ka tā nav ticama, jo eksportētājs un importētājs vai trešā persona ir savstarpēji saistīti vai ir vienojušies par kompensāciju mehānismu, eksporta cenu var noteikt, pamatojoties uz cenu, par kādu importētās preces pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgam pircējam, vai arī izmanto kādu citu pieņemamu pamatu, ja preces netiek pārdotas tālāk neatkarīgam pircējam vai tās tiek tālāk pārdotas tādā stāvoklī, kādā tika importētas."

5. Pamatregulas 18. pantā ir noteikts:

"1. Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus. Ja atklājas, ka kāda no ieinteresētajām pusēm ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, šo informāciju neņem vērā un izmanto pieejamos faktus. Ieinteresētajām pusēm būtu jāapzinās, kādas sekas var radīt nevēlēšanās sadarboties.

[..]

3. Ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, tā tomēr būtu jāņem vērā ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pierādāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi.

[..]"

III. Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētā regula

A. Procedūra, kurā pieņemta apstrīdētā regula

6. Ar tiesvedības priekšvēstures sīku izklāstu aicinu iepazīties pārsūdzētā sprieduma 1.–25. punktā. Šīs tiesvedības vajadzībām vienīgi atgādināšu, ka Komisija 2012. gada 9. martā paziņoja, ka pēc savas ierosmes tā uzsāk starpposma pārbaudi attiecībā uz tās noteiktajiem (un vairākkārt pārskatītajiem) antidempinga pasākumiem saistībā ar Ķīnas izcelsmes velosipēdu importu Savienībā [5].

7. Viena no Ķīnas ražotāju un eksportētāju grupām, kas laikposmā, uz kuru attiecās izmeklēšana (proti, no 2011. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim), bija deklarējušas eksportu uz Savienību, bija grupa, kurā ietilpst *Giant* (turpmāk tekstā – "*Giant* grupa").

8. Viena no *Giant* grupā ietilpstošajām sabiedrībām bija *Giant* grupas un *Jinshan Development and Construction* (turpmāk tekstā – "*Jinshan*") [6] kopuzņēmums – sabiedrība *Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd* (turpmāk tekstā – "*GP*"). Tā kā 2011. gada septembrī *GP* pilnībā izbeidza darbību un bija likvidācijas procesā, *Giant* grupa lūdza Komisijai izslēgt to no izmeklēšanas.

5 Sīkāku informāciju skat. pārsūdzētā sprieduma 2.–8. punktā.

6 Skat. pārsūdzētā sprieduma 14. punktu, kurā ir precizēta *GP* kontroles struktūra.

9. 2012. gada 15. maijā Komisija nosūtīja *Giant* tirgus ekonomikas režīma piemērošanas (turpmāk tekstā – "TER") pieprasījuma veidlapu saskaņā ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu. Vienlaikus Komisija šo sabiedrību informēja par to, ka, ja tā vēlētos iegūt TER, TER pieprasījuma veidlapa ir jāaizpilda ikvienai Ķīnā esošajai saistītai sabiedrībai, tostarp *GP*, jo šī sabiedrība ražoja velosipēdus un laikposmā, uz kuru attiecās izmeklēšana, bija vislielākā grupas *Giant* eksportētāja uz Savienību.

10. Izmeklēšanas gaitā notikušajā vairāku vēstuļu apmaiņā Komisija būtībā informēja *Giant*, ka, pēc tās domām, *Giant* grupa ar *GP* starpniecību ir saistīta ar grupu, kurā ietilpst *Jinshan* (turpmāk tekstā – " *Jinshan* grupa"), kuras galvenie ieguldījumi bija velosipēdu ražošanā un pārdošanā. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka *Giant* bija arī jāatsūta TER pieprasījuma veidlapa un antidempinga anketa attiecībā uz *Jinshan* grupā ietilpstošajiem uzņēmumiem. Komisija turklāt informēja *Giant*, ka šo veidlapu un anketu neiesniegšanas gadījumā tā piemēros Pamatregulas 18. pantu un noraidīs *Giant* grupas iesniegto TER pieprasījumu [7].

11. Izmeklēšanas gaitā *Giant* iesniedza TER pieprasījuma veidlapas par sešām savā grupā ietilpstošajām sabiedrībām, tostarp *GP*, un vēlāk nosūtīja aizpildītas antidempinga anketas par vienpadsmit savas grupas sabiedrībām, tostarp *GP*, kuras piedalījās attiecīgā ražojuma ražošanā un eksportēšanā, kā arī sešiem Savienības teritorijā reģistrētajiem tirdzniecības meitasuzņēmumiem. Tomēr tā vairākkārt norādīja, ka, tā kā ar *GP* starpniecību tā bija tikai ļoti netieši saistīta ar *Jinshan*, tai nav nedz pienākuma, nedz iespējas iesniegt TER pieprasījumu un aizpildīt antidempinga anketu attiecībā uz *Jinshan* un tās meitasuzņēmumiem [8].

12. 2012. gada 23. oktobrī Komisija informēja *Giant*, ka, nesaņēmusi TER pieprasījumu attiecībā uz *Jinshan* grupas sabiedrībām, tā nespēj pēc būtības pārbaudīt tās TER pieprasījumu. Tāpēc Komisija nolēma piemērot Pamatregulas 18. panta 1. punktu, neņemot vērā visu *Giant* saistībā ar TER pieprasījumu sniegto informāciju kopumā.

13. 2013. gada 21. martā Komisija informēja *Giant* par savu nodomu piemērot minēto 18. panta 1. punktu un sagatavot secinājumus, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, arī tālab, lai noteiktu eksporta cenas, jo, tā kā nebija pilnīgas informācijas par visiem ar *GP* saistītajiem subjektiem, eksporta cenas nebija iespējams aprēķināt pienācīgi un ticami un tādējādi noteikt individuālu dempinga starpību *GP* un līdz ar to *Giant* grupai kopumā,.

B. Apstrīdētā regula

14. 2013. gada 5. jūnijā Padome pieņēma apstrīdēto regulu. Šīs regulas preambulas 63. un 64. apsvērumā Padome noraidīja grupas *Giant* iesniegto TER pieprasījumu, pamatojoties uz to, ka šīs grupas atbilde uz Komisijas informācijas pieprasījumiem bija ļoti nepilnīga. Padome norādīja, ka, tā kā *Giant* bija atteikusies sniegt visu nepieciešamo informāciju par grupas struktūru, bija jāpiemēro Pamatregulas 18. panta 1. punkts un jānoraida minētais pieprasījums.

15. Apstrīdētās regulas preambulas 131.–141. apsvērumā Padome arī norādīja, ka, lai noteiktu *Giant* eksporta cenu, tika piemērots Pamatregulas 18. panta 1. punkts.

16. Padome norādīja, ka *Giant* bija atteikusies sniegt Komisijas dienestiem nepieciešamo informāciju par grupas struktūru un būtisku informāciju par *Jinshan* grupas attiecīgā ražojuma ražošanu, pārdošanas apjomu un eksporta cenām uz Savienību izmeklēšanas laikā. Izmeklēšanā apstiprinājās, ka viens no *Giant* grupas meitasuzņēmumiem – proti, *GP* – ar kopīgu akciju paketi un ciešām strukturālām un vadības saitēm bija saistīts ar *Jinshan* grupu, kura piedalījās attiecīgā ražojuma

7 Skat. pārsūdzētā sprieduma 15. un 17. punktu.

8 Skat. pārsūdzētā sprieduma 16., 18.–20., 22. un 24. punktu.

ražošanā un pārdošanā Ķīnā. Tā kā netika iesniegtas nedz TER pieprasījuma veidlapa, nedz atbildes uz antidempinga anketas jautājumiem par *Jinshan* grupās ietilpstošajām sabiedrībām, Padome nespēja noteikt, cik liela ietekme šīs grupas attiecīgā ražojuma ražošanai un pārdošanai bija uz eksporta cenu noteikšanu *GP* un tādējādi *Giant* kā grupas gadījumā. Tāpēc, Padomes ieskatā, nebija iespējams veikt eksporta cenu pilnīgu un ticamu aprēķinu un tātad noteikt individuālu starpību *GP* un tātad arī *Giant* grupai kopumā [9].

17. Atbildot uz *Giant* argumentu, ka jebkurā gadījumā neesot bijis nekāda riska, ka tiktu apieti iespējamie antidempinga pasākumi, jo *GP*, kas bija vienīgā saite starp divām grupām, bija izbeigusi darbību 2011. gada septembrī, Padome norādīja, ka laikposma, par kuru veikta izmeklēšana, beigās *GP* vēl joprojām pastāvēja kā uzņēmums un tāpēc tā jebkurā brīdī nākotnē varēja atsākt ražošanu [10].

18. Tādējādi apstrīdētajā regulā galīgā antidempinga maksājuma likme *Giant* tika atstāta negrozīta 48,5 % apmērā, kas ir piemērojama visiem Ķīnas ražotājiem un eksportētājiem, kuriem nebija noteikts individuālais režīms.

IV. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

19. Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2013. gada 19. augustā, *Giant* cēla prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu. Prasības pamatojumam *Giant* izvirzīja astoņus pamatus. Tomēr pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa izskatīja tikai trīs pamatus [11].

20. Ievadam Vispārējā tiesa norādīja, ka Padome bija atteikusies noteikt *Giant* individuālu režīmu divu iemeslu dēļ: pirmkārt, nebija sniegta pilnīga informācija par visiem ar *GP* saistītajiem subjektiem – konkrēti *Jinshan* grupas sabiedrībām –, kas, pēc tās domām, padarīja neiespējamu noteikt *Giant* grupas eksporta cenu un tādējādi individuālo antidempinga starpību šai grupai; otrkārt, pastāvēja dabisks antidempinga pasākumu apiešanas risks. Šajos apstākļos Vispārējā tiesa nolēma vispirms analizēt pamatus saistībā ar šiem abiem aspektiem.

21. Saistībā ar pirmo aspektu Vispārējā tiesa konstatēja, ka, pamatojoties uz *Giant* sniegto informāciju, Padomei bija nepieciešamā informācija, lai aprēķinātu ticamu eksporta cenu *Giant* grupas gadījumā un tādējādi noteiktu šai grupai antidempinga starpību un individuālu antidempinga maksājumu. Vispārējās tiesas skatījumā, Padome bija nepareizi piemērojusi Pamatregulas 18. panta 1. punktu *Giant* un pamatojusi savus secinājumus par *Giant* grupas eksporta cenu noteikšanu, balstoties uz pieejamajiem faktiem [12]. Pēc tam Tiesa noraidīja Padomes izvirzītos argumentus, ka procedūras laikā *Giant* bija sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju [13].

22. Saistībā ar otro aspektu Vispārējā tiesa nosprieda, ka izskatāmās lietas apstākļos Padome nevarēja atsaukties uz apiešanas risku, lai pamatotu atteikumu piemērot *Giant* individuālu antidempinga maksājumu [14].

23. Tādēļ Vispārējā tiesa secināja, ka neviens no Padomes sniegtajiem pierādījumiem neļāva tai atteikt *Giant* individuāla režīma noteikšanu, un tāpēc atcēla apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecās uz šo ražotāju un eksportētāju, neizskatot pārējos tās izvirzītos pamatus.

9 Skat. apstrīdētās regulas preambulas 131.–135. apsvērumu.

10 Skat. apstrīdētās regulas preambulas 137. apsvērumu.

11 Runa ir, pirmkārt, par trešā pamata pirmo daļu un piekto pamatu un, otrkārt, par septīto pamatu, kurus *Giant* izvirzīja Vispārējā tiesā. Sīkāku informāciju skat. pārsūdzētā sprieduma 46.–51. punktā.

12 Pārsūdzētā sprieduma 56.–70. un 77. punkts.

13 Pārsūdzētā sprieduma 71.–76. punkts.

14 Pārsūdzētā sprieduma 79.–90. punkts.

V. Lietas dalībnieku prasījumi

24. Apelācijas sūdzībā *EBMA* lūdz Tiesai atcelt pārsūdzēto spriedumu, izskatīt lietu pēc būtības, noraidīt prasību atcelt tiesību aktu vai nodot lietu Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai pēc būtības. *EBMA* lūdz Tiesai arī piespriest *Giant* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un Vispārējā tiesā.

25. *Giant* lūdz Tiesai atzīt apelācijas sūdzību par acīmredzami nepieņemamu un/vai acīmredzami nepamatotu un tāpēc to pilnībā noraidīt, izdodot motivētu rīkojumu, katrā gadījumā noraidīt apelācijas sūdzību kā nepieņemamu un/vai nepamatotu un piespriest *EBMA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

26. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 172. pantu iesniegtajos atbildes rakstos uz apelācijas sūdzību Padome un Komisija lūdz Tiesai atcelt pārsūdzēto spriedumu, izskatīt lietu pēc būtības, noraidīt prasību atcelt tiesību aktu vai nodot lietu Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai pēc būtības. Visbeidzot tās lūdz piespriest *Giant* atlīdzināt abu minēto iestāžu Vispārējā tiesā un Tiesā radušos tiesāšanās izdevumus.

VI. Vērtējums

27. Apelācijas sūdzības atbalstam *EBMA* izvirza trīs pamatus, kuriem piekrīt Padome un Komisija.

28. Abi pirmie pamati, kas ir jāanalizē kopā, ir balstīti uz vairākām juridiskām kļūdām Pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošanā. Šajā kontekstā *EBMA* pārmet, ka Vispārējā tiesa arī esot pārsniegusi savas pilnvaras veikt pārbaudi tiesā. Ar trešo pamatu *EBMA* apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi juridiskas kļūdas savā analīzē par apiešanas riska neesamību.

A. Par pirmo un otro pamatu

1. Lietas dalībnieku argumentu kopsavilkums

29. Ar abiem pirmajiem pamatiem *EBMA*, kuras prasījumus atbalsta iestādes, apstrīd pārsūdzētā sprieduma 56.–78. punktā rodamo Vispārējās tiesas analīzi. Saistībā ar šiem abiem pamatiem *EBMA* būtībā izvirza četrus iebildumus, no kuriem pirmie trīs ir balstīti uz nepareizu Pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošanu un ceturtais [15] – uz to, ka Vispārējā tiesa esot pārsniegusi savas pilnvaras veikt pārbaudi tiesā.

30. Pirmkārt, *EBMA* pārmet, ka Vispārējā tiesa, izvērtēdama to, kā apstrīdētajā regulā Padome piemērojusi Pamatregulas 18. panta 1. punktu, veica kļūdainu juridisko analīzi.

31. *EBMA* ieskatā, iestādes var atsaukties uz "pieejamiem faktiem" Pamatregulas 18. panta 1. un 3. punkta izpratnē trīs veidos: "vispārēji" attiecībā uz visu informāciju un subjekta sniegto informāciju; uz visu informācijas vai faktu kopumu, kas sniegts TER pieprasījumā vai pieteikumā par individuāla režīma piemērošanu, vai tikai attiecībā uz dažiem informācijas vai faktu kopuma aspektiem.

15 Šis iebildums patiesībā ir cits pamats.

32. Taču pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa esot balstījusies uz nepareizu pieņēmumu, ka Padome Pamatregulas 18. panta 1. punktu bija piemērojusi *Giant* eksporta cenām (situācija, kas atbilst otrajam no iepriekšējā punktā minētajiem trīs gadījumiem). Savukārt Padome *Giant* grupai esot piemērojusi 18. pantu "vispārēji", jo minētā grupa bija atteikusies sniegt pilnīgu informāciju par savu struktūru, tostarp par visām saitēm, kas vienoja *Giant* grupas un *Jinshan* grupas sabiedrības ar *GP* starpniecību. Šī atteikšanās esot liegusi iestādēm iegūt precīzu priekšstatu par sadarboties gatavā subjekta identitāti.

33. Komisija piekrīt šim iebildumam un apgalvo, ka Vispārējā tiesa bija kļūdaini interpretējusi apstrīdēto regulu, uzskatīdama, ka Pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošana attiecas nevis uz eksportētāja patiesā vērienīguma noteikšanu, bet gan uz tai sekojošo eksporta cenas noteikšanas jautājumu.

34. Otrkārt, *EBMA* pārmet, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi juridisku kļūdu, vērtējot *Giant* sadarbību Pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē. Vispārējai tiesai esot bijis jānospriež, ka *Giant* nebija sadarbojusies izmeklēšanā, jo tā nebija sniegusi minimālo pamatinformāciju, kas iestādēm ļauj gūt pilnīgu un precīzu priekšstatu par to sabiedrību darbību, kuras bija saistītas ar tās grupu un bija iesaistītas attiecīgā ražojuma ražošanā un pārdošanā. Pretēji tam, ko uzskatīja Vispārējā tiesa, *Giant* grupas, *GP* un *Jinshan* grupas saites nozīmīgums skāra ne tikai tiešās pārdošanas darījumus. Tā kā iestādēm netika sniegta minimālā pamatinformācija, tās neesot spējušas izvērtēt *Jinshan* grupas iesaistīšanās apmēru un it īpaši veidus, kādos šī grupa, iespējams, varēja ietekmēt *GP* un tādējādi *Giant* grupas darbības. *EBMA* kā piemēru min iespējamos starp *Giant* grupu un *Jinshan* grupu noslēgtos nolīgumus par tirgu sadali vai kopīgu cenu politiku, kas neizrietot no pārdevumu tabulām vai pārskatiem, ko *Giant* iesniedza izmeklēšanas laikā, bet to esamību esot iespējams konstatēt, ja tiek salīdzināta visa informācija par visām sabiedrībām. Padome šim iebildumam piekrīt.

35. Treškārt, *EBMA* apgalvo, ka ar pārsūdzēto spriedumu Komisijai ir uzlikts pārmērīgs pienākums pierādīt, ka pieprasītā minimālā pamatinformācija par attiecīgā ražojuma ražošanā un pārdošanā iesaistītajām sabiedrībām ir nepieciešama. Ar šādas saites esamību un iesaistīšanos esot pietiekami, lai atbildi uz antidempinga anketas jautājumiem padarītu par "nepieciešamu" informāciju Pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē. Komisija piekrīt šim iebildumam un apgalvo, ka ar Vispārējās tiesas kļūdaino interpretāciju ir pārnests Pamatregulas 18. pantā paredzētais pierādīšanas pienākums un tiek "prēmēti" uzņēmumi, kas nolemj sniegt nepilnīgas atbildes uz Komisijas pieprasījumiem antidempinga lietu izmeklēšanā.

36. Ceturtkārt, *EBMA*, kuras prasījumus atbalsta iestādes, būtībā pārmet, ka Vispārējā tiesa esot aizstājusi šo iestāžu viedokli ar savējo, izdarot secinājumus no iesniegtās nepilnīgās informācijas, tādējādi tā nav ievērojusi minēto iestāžu plašo novērtējuma brīvību.

37. Šajā ziņā Padome norāda, ka informācijas nepieciešamības novērtēšana un šīs informācijas izvērtēšana ir sarežģītas darbības un ka iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība izvēlēties informāciju, kura antidempinga lietu izmeklēšanā, pēc to domām, ir atbilstīga. Padome apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini konstatējusi, ka iespējamā kļūda vērtējumā bija acīmredzama un, konkrēti tā nebija veikusi judikatūrā paredzēto ticamības pārbaudi. Proti, tā neesot pārbaudījusi, vai *Giant* grupas sniegtie pierādījumi bija pietiekami, lai secinātu, ka iestādes izmeklēšanas laikā bija veikušas vērtējumu, kuram nepiemita ticamība. Komisija norāda, ka tieši tā nosaka, kāda ir "nepieciešamā" informācija un kādas ir sekas, ja šī informācija netiek sniegta. Vispārējai tiesai neesot jāveic izmeklēšana otrreiz vai jāaizstāj šo iestāžu vērtējums ar savējo.

38. *Giant* vispirms apgalvo, ka pirmais un otrais pamats ir nepieņemami, jo tie attiecas uz Vispārējās tiesas veikto faktu novērtējumu, kuru pārbaude nav Tiesas kompetencē apelācijas tiesvedībā. Pakārtoti tā apgalvo, ka *EBMA* izvirzītie pamati ir jānoraida pēc būtības.

2. Vērtējums

a) Par pieņemamību

39. Sākumā ir jāizskata jautājums par to, vai ir pieņemami abi pirmie pamati, kuru pieņemamību *Giant* apstrīd.

40. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un izvērtēt faktus un principā pārbaudīt pierādījumus, ar kuriem tā šos faktus pamato. Tādējādi šo faktu un šo pierādījumu vērtējums, ja vien tie nav sagrozīti, nav tiesību jautājums, kas kā tāds ir jāpārbauda Tiesā. Tomēr, ja Vispārējā tiesa ir konstatējusi vai novērtējusi faktus, tad Tiesas kompetencē saskaņā ar LESD 256. pantu ir pārbaudīt šo faktu juridisko kvalifikāciju un tiesiskās sekas, kuras Vispārējā tiesa no tiem ir secinājusi [16].

41. Šajā lietā abos pirmajos pamatos *EBMA* pārmet Vispārējai tiesai juridisku kļūdu Pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošanā: pirmkārt, tā esot piemērojusi kļūdainu juridisko vērtējumu analīzē, kas veikta, pamatojoties uz šo tiesību normu; otrkārt, tā esot kļūdaini novērtējusi *Giant* sadarbību šīs tiesību normas gaismā, un, treškārt, tā esot uzlikusi pārmērīgu pienākumu Komisijai. Ceturtkārt, *EBMA* pārmet, ka Vispārējā tiesa esot pārsniegusi savas pilnvaras veikt pārbaudi tiesā, neievērojot iestādēm esošo novērtējuma brīvību. Taču ir jākonstatē, ka visi šie iebildumi neapstrīdami attiecas uz tiesību jautājumiem, kurus kā tādus pārbaudīt ir Tiesas ziņā.

42. Tādējādi, ciktāl saistībā ar abiem pirmajiem pamatiem izvirzītie iebildumi attiecas nevis uz Vispārējās tiesas konstatētajiem faktiem, bet gan uz tiesību pārkāpumiem, šie iebildumi ir jāuzskata par pieņemamiem. Tomēr, kad *EBMA* vai iestāžu iebildumi, kas ir izvirzīti saistībā ar abiem pirmajiem pamatiem, ietver argumentus par Vispārējās tiesas faktu vērtējumu, šie argumenti ir jāuzskata par nepieņemamiem.

b) Par lietas būtību

1) Par pirmajiem trim iebildumiem, kas balstīti uz Pamatregulas 18. panta 1. punkta nepareizu piemērošanu

i) Par Pamatregulas 18. panta 1. punktu un "nepieciešamās informācijas" jēdzienu

43. Saskaņā ar Pamatregulas 18. panta "Nevēlēšanās sadarboties" 1. punktu iestādēm ir atļauts izmantot pieejamos faktus gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu. Pieejamo faktu izmantošana ir atļauta arī, ja kāda no ieinteresētajām pusēm sniedz nepatiesu vai maldinošu informāciju. No šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka šie četri nosacījumi ir alternatīvi, proti, ja tikai viens no tiem ir izpildīts, iestādes var izmantot pieejamos faktus, lai pamatotu savus pagaidu vai galīgos secinājumus [17].

16 Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 12. janvāris, *Timab Industries* un *CFPR*/Padome (C-411/15 P, EU:C:2017:11, 89. punkts un tajā minētā judikatūra).

17 Šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 22. maijs, *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome (T-633/11, nav publicēts, EU:T:2014:271), 44. punkts. Šis formulējums ir aizgūts vairākos Vispārējās tiesas spriedumos, tostarp pārsūdzētajā spriedumā (skat. 61. punktu).

44. Vispirms ir jānorāda, ka jau pats Pamatregulas 18. panta 1. punkta formulējums liecina, ka ar šo tiesību normu Savienības tiesībās ir transponēts Nolīguma par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu [18] 6.8. pants, atbilstīgi kuram tātad tā pēc iespējas ir jāinterpretē [19].

45. Turklāt ir jānorāda, ka šī lieta attiecas uz pirmo no četriem minētajiem nosacījumiem, kas saskaņā ar Pamatregulas 18. panta 1. punktu ļauj iestādēm atsaukties uz pieejamajiem faktiem. Proti, kā izriet no šo secinājumu 14.–16. un 21. punkta, Padome apstrīdētajā regulā piemēroja Pamatregulas 18. panta 1. punktu tāpēc, ka *Giant* nesniedza informāciju, kuru Padome uzskatīja par nepieciešamu, un Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto regulu, pamatojoties uz to, ka šī tiesību norma šajā ziņā tika nepareizi piemērota.

46. Šajā ziņā ir jākonstatē, ka Pamatregulā (nedz arī, starp citu, nevienā citā Savienības tiesību normā) jēdziens "nepieciešamā informācija" nav definēts. Tiesai vēl nav bijusi iespēja aplūkot šo jēdzienu. Tomēr PTO iestāžu lēmumpieņemšanas praksē, kas ir pārņemta Vispārējās tiesas judikatūrā, ir sniegtas noderīgas norādes, lai noteiktu šī jēdziena būtiskās iezīmes.

47. Tādējādi PTO ietvaros izveidotā īpašā grupa norādīja, ka par to, vai attiecīgā informācija ir kvalificējama kā nepieciešama Antidempinga nolīguma 6.8. panta izpratnē, ir jālemj nevis abstrakti, bet gan ņemot vērā īpašos katras konkrētās izmeklēšanas apstākļus [20]. Tātad kādam konkrētam informācijas elementam, kuram attiecīgajā izmeklēšanā var būt izšķiroša nozīme, citā izmeklēšanā var nebūt tāda pati nozīme. No tā izriet, ka tas, vai konkrētā informācija ir nepieciešama, ir jāvērtē katrā atsevišķajā gadījumā un *in concreto*.

48. Turklāt minētā īpašā grupa norādīja, ka par nepieciešamu šīs tiesību normas izpratnē ir jāuzskata ieinteresētā subjekta rīcībā esošā konkrētā informācija, kas par antidempinga izmeklēšanu atbildīgajai iestādei ir vajadzīga, lai izdarītu secinājumus [21].

49. Tādējādi, kā izriet no šo secinājumu 44. punkta, šīm norādēm ir nozīme arī tad, kad tiek interpretēts "nepieciešamās informācijas" jēdziens Pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē. Tomēr šis jēdziens nav definējams, abstrahējoties no Pamatregulā paredzētās antidempinga procedūras norises.

50. Proti, šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai arī saskaņā ar Pamatregulu Komisijai kā izmeklējošai iestādei ir pienākums tostarp noteikt, vai attiecībā uz antidempinga procedūrā aplūkojamo ražojumu ir dempings un vai tāpēc šai iestādei šajā ziņā daļa no tai uzliktā pierādīšanas pienākuma nebūtu jānodod citam lietas dalībniekam, Pamatregula tik un tā nepiešķir Komisijai nekādas pilnvaras, kas tai ļautu piespiest

18 OV 1994, L 336, 103. lpp. (turpmāk tekstā – "Antidempinga nolīgums"). Šis nolīgums ir ietverts 1.A pielikumā Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu, kurš 1994. gada 15. aprīlī parakstīts Marakešā un apstiprināts ar Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV 1994, L 336, 1. lpp.). Antidempinga nolīguma 6.8. pants ir formulēts šādi:
"Gadījumos, kad jebkura ieinteresētā puse atsaka pieeju vai citādi nesniedz nepieciešamo informāciju saprātīgā laika posmā, vai arī būtiski kavē izmeklēšanu, visi pagaidu un galīgie nolēmumi, apstiprinoši vai negatīvi, var tikt pieņemti, pamatojoties uz pieejamo faktu materiālu."

19 Šajā ziņā sīkāku informāciju skat. manu secinājumu apvienotajās lietās *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener* /Padome (C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2016:928) 34.–37. punktā un minētajā judikatūrā. It īpaši skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, Komisija/*Rusal Armenal* (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 44.–46. punkts un tajos minētā judikatūra). Konkrēti jautājumā par saikni starp Pamatregulas 18. panta 1. punktu un Antidempinga nolīguma 6.8. pantu skat. spriedumus, 2010. gada 4. marts, *Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory*/Padome (T-409/06, EU:T:2010:69, 103. punkts), kā arī 2014. gada 22. maijs, *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome (T-633/11, nav publicēts, EU:T:2014:271, 40. punkts).

20 Skat. PTO īpašās grupas ziņojumu ar nosaukumu "Koreja – Antidempinga maksājumi par Indonēzijas izcelsmes papīra importu" (WT/DS 312/R), pieņemts 2005. gada 28. oktobrī, 7.43. punkts. Šajā ziņā skat. arī Vispārējās tiesas spriedumu, 2014. gada 22. maijs, *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome (T-633/11, nav publicēts, EU:T:2014:271, 46. punkts).

21 Skat. PTO īpašās grupas ziņojumu ar nosaukumu "Eiropas Kopienas – Antidempinga pasākums attiecībā uz saimniecībās audzētiem lašiem no Norvēģijas" (WT/DS 337/R), pieņemts 2008. gada 15. janvārī, 7.343. punkts. Šajā ziņā skat. arī Vispārējās tiesas spriedumu, 2014. gada 22. maijs, *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome (T-633/11, nav publicēts, EU:T:2014:271, 46. punkts).

sabiedrības piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju. Šajos apstākļos tas, vai antidempinga procedūrās nepieciešamo informāciju iestādes saņem noteiktajā termiņā, ir atkarīgs no subjektu brīvprātīgas sadarbības. Tāpēc subjektu sadarbībai, it īpaši to atbildēm uz Pamatregulas 6. panta 2. punktā paredzēto anketu, ir būtiska nozīme antidempinga procedūras norisē [22].

51. Turklāt no Pamatregulas 18. panta 6. punkta izriet, ka, ja ieinteresētā puse nevēlas sadarboties vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums minētai pusei var būt nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.

52. No šiem apsvērumiem izriet, ka, piemērojot Pamatregulas 18. panta 1. punktu un it īpaši interpretējot jēdzienu "nepieciešamā informācija" šīs tiesību normas izpratnē, ir jāņem vērā dažādas prasības.

53. Pirmkārt, ir jāpārliecinās, ka attiecīgie subjekti faktiski un pilnībā sadarbojas izmeklēšanā, darot visu, kas ir to spēkos [23], un neradot šķēršļus izmeklēšanai. Šajā ziņā tiem ir jāsniedz visa to rīcībā esošā informācija, ko iestādes uzskata par nepieciešamu, lai izdarītu secinājumus. Nelabvēlīgām sekām, kas ieinteresētajam subjektam var rasties nepilnīgas vai daļējas sadarbības gadījumā – proti, ka tas var nokļūt nelabvēlīgāka situācijā nekā tad, ja pilnībā būtu sadarbojies izmeklēšanā, – ir jābūt kā pamudinājumam pilnībā un bez iebildēm sadarboties izmeklēšanā.

54. Otrkārt, iestādes tomēr nevar prasīt, lai ieinteresētais subjekts sniegtu informāciju, kas acīmredzami nav nepieciešama secinājumu izdarīšanai, vai arī informāciju, ko tas nespēj sniegt, ņemot vērā, ka prasība darīt visu, kas ir to spēkos, ieinteresētajiem subjektiem uzliek pienākumu ļoti cieši piepūlēties [24].

55. Tātad tas, vai pārsūdzētajā spriedumā Vispārējās tiesas veiktajā analīzē ir pieļauti Pamatregulas 18. panta 1. punkta pārkāpumi, kā to apgalvo *EBMA*, kuras prasījumus atbalsta iestādes, ir jāizvērtē visu iepriekš izklāstīto apsvērumu gaismā.

ii) Vispārējās tiesas analīzes vērtējums

56. No šo secinājumu 47. punkta izriet, ka iestāžu veiktā informācijas atzīšana par nepieciešamu un tādējādi Pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošana ir jāizvērtē, ņemot vērā konkrētās izmeklēšanas īpašos apstākļus. Tātad, lai izvērtētu analīzi, ko Vispārējā tiesa ir veikusi pārsūdzētajā spriedumā, ir jāņem vērā šīs lietas īpašie apstākļi.

22 Šajā ziņā skat. spriedumu, 2009. gada 10. marts, *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome (T-249/06, EU:T:2009:62, 87. punkts). Attiecībā uz apiešanas procedūru pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 4. septembris, *Simon, Evers & Co.* (C-21/13, EU:C:2014:2154, 32. punkts).

23 Jautājumā par prasību, lai ieinteresētās personas darītu visu, ko tās spēj, lai sniegtu iestādēm nepieciešamo informāciju, skat. Pamatregulas 18. panta 3. punkta beigu formulējumu. Šajā ziņā skat. arī Antidempinga nolīguma II pielikuma 5. punktu.

24 Šajā ziņā attiecībā uz Antidempinga nolīguma 6.8. pantu skat. apsvērumus, kas izklāstīti 2002. gada 1. oktobrī pieņemtā PTO īpašās grupas ziņojuma "Ēģipte – Galīgie antidempinga pasākumi pret tērauda stiegrojuma stieņu importu no Turcijas" (WT/DS 211/R), 7.244. un 7.245. punktā.

57. Izskatāmajā lietā nav strīda, ka laikposmā, uz kuru attiecas izmeklēšana, *Giant* un *Jinshan* grupas bija jāuzskata par saistītām ar to kopuzņēmuma *GP* starpniecību [25]. Tādējādi, kā konstatēja Vispārējā tiesa, šajā laikposmā *GP* bija vienīgā saite, kas vienoja šīs abas grupas [26]. Turklāt šī saite ira – un faktiski izira pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas –, jo *Giant* piederošā līdzdalība uzņēmumā *GP* toreiz bija atsavināšanas procesā [27]. Atskaitot šo saiti – kas būtu kvalificējama kā horizontāla, jo *Jinshan* grupa arī nodarbojās ar velosipēdu ražošanu, – attiecīgajā laikposmā abas grupas bija divi atšķirīgi subjekti.

58. Šo abu grupu kvalificēšana par savstarpēji saistītām pusēm lika Komisijai saskaņā ar tās praksi lūgt *Giant* grupai aizpildīt TER pieprasījuma veidlapu un pēc tam antidempinga anketu arī attiecībā uz *Jinshan* un visām šā nupat minētā uzņēmuma grupā ietilpstošajām sabiedrībām [28].

59. Tomēr procedūras gaitā *Giant* apgalvoja, ka, tā kā ar grupu *Jinshan* to vienoja tikai netieša saite, kas izpaudās vienīgi kā līdzdalība kopuzņēmumā *GP*, tai nebija jāsniedz šāda informācija un ka katrā ziņā tā nevarēja aizpildīt pieteikumu par TER sev un pēc tam antidempinga anketu attiecībā uz *Jinshan* grupā ietilpstošajām sabiedrībām.

60. Tomēr, kā pārsūdzētajā spriedumā konstatēja Vispārējā tiesa [29], *Giant* sniedza pilnīgu informāciju par visām tās grupā ietilpstošajām sabiedrībām, tostarp par *GP*, kā arī informāciju par *Jinshan* grupu. Konkrēti tā iesniedza *Jinshan* grupas konsolidētos pārskatus. Šie dokumenti – kā konstatēja Vispārējā tiesa – ļāva identificēt visas šajā grupā ietilpstošās sabiedrības un, skatot tos kopsakarā ar citu sniegto informāciju, ļāva secināt, ka laikposmā, uz kuru attiecās izmeklēšana, no visām *Jinshan* grupā ietilpstošajām sabiedrībām tikai kopuzņēmums *GP* veica darījumus ar *Giant* grupu.

61. Turklāt *Giant* iesniedza *Jinshan* valdes deklarāciju, kurā ir apstiprināts, ka ar šo sabiedrību to saistīja tikai kopuzņēmums *GP* un ka nedz *Jinshan*, nedz kādam no tās meitasuzņēmumiem nebija cita veida attiecību ar *Giant* [30].

62. Šajos apstākļos Vispārējā tiesa secināja, ka, izmantojot pieejamos faktus, lai noteiktu *Giant* eksporta cenu, Padome bija pārkāpusi Pamatregulas 18. panta 1. punktu.

63. *EBMA* apgalvo, ka šis secinājums esot kļūdains.

64. Pirmkārt, tā pārmet, ka Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka Padome Pamatregulas 18. pantu attiecībā uz *Giant* bija piemērojusi "vispārēji", jo šis uzņēmums bija atteicies sniegt minimālo pamatinformāciju par savu struktūru.

65. Tomēr šajā ziņā ir jānorāda, ka *EBMA* ierosinātajai Pamatregulas 18. panta 1. punkta interpretācijai – kas ir īsumā izklāstīta šo secinājumu 31. punktā –, proti, ka iestādes varot piemērot šo tiesību normu trīs dažādos veidos, nav nekāda pamatojuma attiecīgās tiesību normas formulējumā, ne arī kādā citā Pamatregulas tiesību normā, ne arī Savienības tiesu judikatūrā. Tai nav pamata arī PTO iestāžu lēmumpieņemšanas praksē saistībā ar Antidempinga nolīguma 6.8. pantu.

25 Lai noteiktu, vai abas puses ir saistītas, šajā ziņā Pamatregulas 2. panta 1. punkta ceturtajā daļā ir atsauce uz Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1993, L 253, 1. lpp.) 143. pantā minēto saistīto pušu definīciju. Šai definīcijai ir arī nozīme, lai konstatētu "savstarpējas saites" esamību eksporta cenu noteikšanas nolūkā Pamatregulas 2. panta 9. punkta izpratnē. TER statusa pieprasījuma veidlapā un antidempinga anketā ir pārņemta šo saistīto pušu definīcija.

26 Skat. pārsūdzētā sprieduma 89. punktu.

27 Turpat.

28 Skat. iepriekšējās zemsvītras piezīmes beigas. Skat. arī šo secinājumu 10. un 11. punktu un pārsūdzētā sprieduma 14.–17. punktu.

29 Skat. pārsūdzētā sprieduma 63.–66. punktu.

30 Skat. pārsūdzētā sprieduma 67. punktu.

66. Savukārt – pretēji *EBMA* apgalvotajam – vairāki apstākļi norāda, ka pieejamos faktus Pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē iestādes šajā lietā bija izmantojušas konkrēti tālab, lai noteiktu *Giant* grupas eksporta cenu.

67. Tādējādi, pirmkārt, 2013. gada 21. marta vēstulē, kas ir minēta šo secinājumu 13. punktā, Komisija informēja *Giant* par nodomu piemērot Pamatregulas 18. panta 1. punktu un izdarīt savus secinājumus, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, konkrēti tālab, lai noteiktu eksporta cenu. Otrkārt, no apstrīdētās regulas preambulas 131. apsvēruma skaidri izriet, ka "attiecībā uz eksporta cenu tika piemērots Pamatregulas 18. panta 1. punkts".

68. Turklāt, kā izriet no šo secinājumu 47. un 48. punkta, informācijas nepieciešamība ir jāizvērtē nevis abstrakti vai "vispārēji", bet gan saistībā ar secinājumiem, kas par izmeklēšanu atbildīgajai iestādei ir jāizdara, proti, šajā gadījumā jautājumā par eksporta cenu noteikšanu.

69. Neapšaubāmi, ka Savienības iestādēm no izmeklēšanas sākuma ir jāiegūst noteikta vispārēja informācija par sabiedrībām, kas saistītas ar ražotājiem un eksportētājiem, lai noteiktu šo ražotāju un eksportētāju patieso "vērienīgumu", un tām nav jāpamato, ka šī informācija ir nepieciešama, lai pieņemtu lēmumu saskaņā ar Pamatregulu.

70. Tomēr, kā esmu norādījis šo secinājumu 60. punktā, šajā lietā Vispārējā tiesa konstatēja, ka *Giant* bija sniegusi ne tikai pilnīgu informāciju par tās grupā ietilpstošajiem meitasuzņēmumiem, bet arī informāciju, kas ļāva identificēt visas *Jinshan* grupas sabiedrības, kā arī visus darījumus, kas attiecīgajā laikposmā bija veikti starp minēto grupu un *Giant* grupu. Šajos apstākļos *EBMA* nevar patiesībā apgalvot, ka *Giant* neesot sniegusi minimālo pamatinformāciju par *Jinshan* [31].

71. Šajos apstākļos *EBMA* izvirzītais iebildums, ka Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka Pamatregulas 18. panta 1. punktu Padome *Giant* grupai bija piemērojusi vispārēji, manuprāt, ir jānoraida.

72. Otrkārt, *EBMA* apstrīd Vispārējās tiesas vērtējumu par *Giant* sadarbošanos izmeklēšanā. Būtībā *EBMA* apgalvo, ka Vispārējai tiesai esot bijis jāuzskata Pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošanu *Giant* par pamatotu tāpēc, ka šis uzņēmums nesadarbojās.

73. Šajā ziņā ir jāatgādina, kā esmu norādījis šo secinājumu 57. punktā – ka, atskaitot *GP* veidojošo saikni starp *Giant* grupu un *Jinshan* grupu, abas šīs grupas bija atšķirīgi subjekti vai pat divas konkurējošas grupas. Šīs situācijas dēļ tad, kad Komisija izmeklēšanas gaitā lūdza tai iesniegt TER pieprasījuma veidlapu un antidempinga anketu attiecībā uz *Jinshan* un tās grupā ietilpstošajam sabiedrībām, *Giant* norādīja, ka tai nebija iespējams sniegt šādu informāciju.

74. No lietas materiāliem izriet, ka Komisija nebija patiesi ņēmusi vērā *Giant* atsaukšanos uz to, ka tai nebija iespējams sniegt pieprasīto informāciju. Tā vietā Komisija uzstāja, lai minētajās veidlapās *Giant* sniegtu atbildes par *Jinshan* un tās sabiedrībām, norādot, ka atbilžu nesniegšanas gadījumā tiks piemērots Pamatregulas 18. panta 1. punkts.

31 Tādējādi šī lieta atšķiras no lietas, kurā taisīts 2014. gada 22. maija spriedums *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome (T-633/11, nav publicēts, EU:T:2014:271). Minētajā spriedumā Vispārējā tiesa nosprieda, ka iestādes nebija pieļāvušas kļūdu, izmantodamas pieejamos faktus Pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē tāpēc, ka attiecīgā puse nebija paziņojusi attiecīgās grupas divu meitasuzņēmumu nosaukumus, jo tas nozīmēja, ka tā nebija sniegusi pilnīgu un ticamu informāciju, kas kliedē jebkādu nenoteiktību jautājumā par precīzu visas sabiedrību grupas uzbūvi (skat. minētā sprieduma 49. punktu).

75. Taču nav apšaubāms, ka minētajās veidlapās ir ļoti detalizēti jautājumi. Lai pienācīgi aizpildītu šīs veidlapas, ir jābūt pieejamai ļoti detalizētai komerciālai informācijai, kas bieži vien ir konfidenciāla. Parasti uzņēmumam nav (un saskaņā ar konkurences tiesību normām tai pat nedrīkstētu būt) piekļuve visai šādai informācijai par konkurējošu grupu. Šajos apstākļos, pat ja nav izslēgts, ka *Giant* varēja iegūt daļu no pieprasītās informācijas par *Jinshan* un tās grupu, tai nebija jābūt pieejamai visai informācijai, kas ir vajadzīga, lai aizpildītu pieprasītās veidlapas attiecībā uz *Jinshan* un tās grupu.

76. Tādējādi, kā esmu minējis iepriekš [32], antidempinga izmeklēšanā ieinteresētajiem subjektiem ir faktiski un pilnīgi jāsadarbojas, darot visu, kas ir to spēkos. Konkrēti tiem ir jāsniedz visa *to rīcībā esošā* informācija, kas, pēc iestāžu domām, ir nepieciešama, lai tās varētu izdarīt savus secinājumus. Tomēr Pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošana ir jāizvērtē katrā atsevišķā gadījumā, ņemot lietas apstākļus.

77. Taču šo gadījumu raksturo diezgan īpaša situācija, kurā 1) attiecības starp saistītajām pusēm bija horizontālas; 2) kopuzņēmums, kas bija vienīgā saite starp minētajām pusēm, bija atsavināšanas procesā un tādējādi šī saite ira; 3) attiecīgā ieinteresētā puse pilnībā sadarbojās izmeklēšanā, ciktāl šī izmeklēšana uz to attiecās, un arī sniedza informāciju par subjektu, kas ar to bija saistīts; 4) tā norādīja, ka tai nebija iespējams sniegt iestāžu pieprasīto ļoti detalizēto informāciju par subjektu, kas bija ar to saistīts.

78. Šādā situācijā uzskatu, ka iestādēm būtu bijusi jāņem vērā *Giant* atsaukšanās uz to, ka tai nebija iespējas rēķināties ar pieprasīto informāciju un, iespējams, tām bija precīzi jānorāda, kāda īpaša informācija bija noteikti nepieciešama, lai tās varētu izdarīt savus secinājumus. Tām bija pēc tam jāpārbauda, kādā veidā *Giant*, darot visu, kas bija tās spēkos, būtu varējusi sniegt šo informāciju.

79. Šajā ziņā, pirmkārt, uzskatu, ka iestādēm parasti ir jānorāda attiecīgajām izmeklēšanā iesaistītajiem subjektiem, kāda informācija tiem ir jāsniedz [33].

80. Otrkārt, ir jākonstatē, ka pārsūdzētā sprieduma 69. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka Padome nevarēja nedz rakstveidā, nedz tiesas sēdē precizēt, kāda papildu informācija līdzās informācijai, ko izmeklēšanas laikā *Giant* jau bija iesniegusi par *Jinshan* grupā ietilpstošajām sabiedrībām, varēja būt nepieciešama, lai veiktu *Giant* grupas eksporta cenu aprēķinu. Turklāt Vispārējā tiesa, pamatojoties tieši uz šo konstatējumu, secināja, ka *Giant* nebija pārmetams, ka tā nebija sniegusi konkrētu informāciju, kas par nepieciešamu tika uzskatīta, balstoties uz neskaidriem apgalvojumiem, un it īpaši tas, ka *Giant* nebija saistīta ar *Jinshan* grupā ietilpstošajām sabiedrībām, skaidri atspēkoja apgalvojumus par to, ka atbildes uz antidempinga anketu par šīm nupat minētajām sabiedrībām, esot nepieciešamas. Šajā ziņā arī norādu, ka arī tad, kad Tiesā notikušajā tiesas sēdē Padomei tika uzdots šis pats jautājums, tā nevarēja sniegt uz to apmierinošu atbildi.

81. Iepazīstoties ar apstrīdētās regulas preambulas 131. apsvērumu, ir redzams, ka iestādes uzskatīja, ka *Giant* ir bijusi jāsniedz informācija par attiecīgā ražojuma ražošanu, pārdošanas apjomu un eksporta cenu uz Savienību, ko attiecīgajā laikposmā veica *Jinshan* grupas sabiedrības. Savukārt *EBMA* savā apelācijas sūdzībā kā piemēru min informāciju – kura esot bijusi jāpārbauda – par *Giant* grupas un *Jinshan* grupas iespējamajiem nolīgumiem par tirgu sadali un kopīgu cenu politiku. Taču, ja šī informācija bija iestādēm vajadzīga, ņemot vērā šo secinājumu 77. punktā izklāstītos šīs lietas īpašos apstākļus, tām tā bija jāpieprasa īpaši un jāpārbauda, ka *Giant*, darot visu, kas bija tās spēkos, būtu varējusi saprātīgi sniegt to papildus tās jau sniegtajai informācijai. Savukārt šajos apstākļos iestādes nevarēja gluži vienkārši neņemt vērā visu detalizēto informāciju, ko bija sniegusi *Giant*.

32 Skat. šo secinājumu 47., 48., 53. un 54. punktu.

33 Šajā ziņā skat. Antidempinga nolīguma II pielikuma 1. punktu, kurā ir tostarp paredzēts, ka par izmeklēšanu atbildīgajām iestādēm izmeklējamajām pusēm ir jānorāda, kāda "informācija [tām] ir jāsniedz".

82. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, lai gan antidempinga procedūras dalībniekiem saskaņā ar Pamatregulas 6. panta 2. punktu principā ir pienākums sniegt atbildi uz Komisijas anketu, no šīs pašas regulas 18. panta 3. punkta redakcijas tomēr izriet, ka informāciju, kas ir iesniegta citādā veidā vai citā dokumentā, nedrīkst neņemt vērā, ja ir izpildīti četri šajā pantā uzskaitītie nosacījumi [34].

83. No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu *Giant* sadarbošanās vērtējumā un šajā ziņā nav pārkāpusi Pamatregulas 18. panta 1. punktu.

84. Treškārt, *EBMA* pārmet, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Pamatregulas 18. panta 1. punktu, kļūdaini uzliekot iestādēm pārmērīgu pienākumu pierādīt, ka pieprasītā minimālās pamatinformācijas par saistītajām sabiedrībām, kas iesaistītas attiecīgā ražojuma ražošanā un pārdošanā, ir nepieciešama.

85. Tomēr no iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka arī šis iebildums ir jānoraida. Proti, kā vairākkārt esmu norādījis, nav šaubu, ka iestādēm ir jāizvērtē informācijas nepieciešamība tālab, lai tās varētu izdarīt savus secinājumus.

86. Tomēr šajā lietā Vispārējā tiesa konstatēja, ka *Giant* bija iesniegusi tādu pamatinformāciju par subjektu, kas bija ar to saistīts, kura izskatāmās lietas īpašajā situācijā bija pietiekama, lai iestādes veiktu eksporta cenu aprēķinu.

87. Visbeidzot ir jāatbild vēl uz diviem argumentiem, kurus Padome ir izvirzījusi atbildes rakstā uz apelācijas sūdzību. Pirmkārt, arguments par to, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini atzinusi, ka pieprasītā informācija nebija nepieciešama, ir jāatzīst par nepieņemamu, ciktāl ar to ir apstrīdēts Vispārējās tiesas veikts faktu vērtējums. Otrkārt, jautājumā par argumentu, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka iestādes bija piemērojušas Pamatregulas 18. panta 1. punktu tāpēc, ka *Giant* grupa tām bija sniegusi nepatiesu un maldinošu informāciju, ir jākonstatē, ka tas balstās uz nepareizu pārsūdzētā sprieduma interpretāciju, jo šajā spriedumā šādi apsvērumi nav rodami [35].

88. Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uzskatu, ka *EBMA* izvirzītie iebildumi par to, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi Pamatregulas 18. panta 1. punktu, ir jānoraida.

2) Par to, ka Vispārējā tiesa esot pārsniegusi savas pilnvaras veikt pārbaudi tiesā

89. *EBMA* apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot aizstājusi iestāžu viedokli ar savējo, izdarot secinājumus no iesniegtajiem nepilnīgajiem pierādījumiem, un tādējādi tā esot pārkāpusi tām piešķirto plašo novērtējuma brīvību un pārsniegusi savas pilnvaras veikt pārbaudi tiesā.

90. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā un it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība tām pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ. Tāpēc tiesas kontrolei pār šādu vērtējumu ir jāaprobežojas ar pārbaudi, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai ir pareizi norādīti apstākļi, kas ņemti vērā, veicot apstrīdēto izvēli, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda šo apstākļu vērtējumā un vai nav pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana [36].

34 Skat. arī 2012. gada 16. februāra sprieduma Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP* (C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78) 150. punktu. Minētajā spriedumā Tiesa par pareizu atzina analīzi, ko Vispārējā tiesa bija veikusi 2009. gada 10. marta spriedumā *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome (T-249/06, EU:T:2009:62, 90. un 91. punkts), kurā tā bija nospriedusi, ka saskaņā ar Pamatregulas 18. panta 3. punktu, ja viens lietas dalībnieks nav iesniedzis atbildi uz anketu, bet ir iesniedzis citā dokumentā ietvertu informāciju, tam nevar pārmest nekādu nevēlēšanos sadarboties, ja, 1) iespējamās nepilnības nerada pārmērīgas grūtības saprātīgi pareizu secinājumu pieņemšanai, 2) informācija ir iesniegta laikus, 3) tā ir pārbaudāma un 4) attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi.

35 Turpretim pārsūdzētā sprieduma 71.–75. punktā Vispārējā tiesa analizēja Padomes sniegtos pierādījumus un šī sprieduma 76. punktā secināja, ka tie nedz atsevišķi, nedz kopā izskatāmajā lietā neļāva uzskatīt, ka *Giant* sniegtā informācija par eksporta cenu bija nepatiesa vai maldinoša.

36 Skat. tostarp spriedumu, 2016. gada 7. aprīlis, *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./*Hubei* (C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2016:209, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

91. Taču ir jānorāda, ka, lai arī iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība, kuras ietvaros tās arī var identificēt informāciju, kas ir vajadzīga to secinājumu izdarīšanai, tas tomēr nenozīmē, ka tās, kā izriet no šo secinājumu 54. punkta, varētu prasīt, lai ieinteresētais subjekts sniegtu jebkādu informāciju vai arī ka tām dotā iespēja izmantot pieejamos faktus Pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē nav nekādi ierobežota.

92. Šajā lietā Vispārējā tiesa, pamatojoties uz lietas materiāliem un konstatējumiem, kurus tā varēja izdarīt tajā notiekošajā tiesvedībā, secināja, ka šīs lietas īpašajā situācijā Padome bija pārkāpusi Pamatregulas 18. panta 1. punktu. Proti, Padome nevarēja atsaukties uz pieejamajiem faktiem, lai noteiktu *Giant* eksporta cenu situācijā, kurā, pirmkārt, šā uzņēmuma sniegtā informācija ļāva aprēķināt šo cenu un, otrkārt, Padome nevarēja noteikt, kāda papildu informācija būtu bijusi tālab nepieciešama.

93. Šajos apstākļos neuzskatu, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi iestādēm esošo novērtējuma brīvību un ir pārsniegusi savas pilnvaras veikt pārbaudi tiesā.

94. No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka, manuprāt, abi pirmie *EBMA* apelācijas sūdzības pamati ir jānoraida.

B. Par trešo pamatu

95. Trešajā pamatā *EBMA* apstrīd pārsūdzētā sprieduma 79.–91. punktu, kuros Vispārējā tiesa nosprieda, ka Padome nevarēja atsaukties uz apiešanas risku, lai pamatotu atteikumu piemērot individuālu antidempinga maksājumu *Giant*. Lai izdarītu šo secinājumu, Vispārējā tiesa balstījās uz trim iemesliem.

96. Pirmkārt, Vispārējā tiesa norādīja, ka Padome bija apstiprinājusi, ka *Giant* situācijas pārbaudē netika ņemti vērā Pamatregulas 9. panta 5. punkta otrajā daļā paredzētie nosacījumi un ka šī iestāde nebija atsaukusies uz kādu citu Pamatregulas tiesību normu, kurā būtu paredzēts, ka apiešanas riska pastāvēšana var pamatot atteikumu noteikt ražotājam un eksportētājam individuālu antidempinga maksājumu. Šajos apstākļos Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Padome nevarēja atsaukties uz šādu risku, lai pamatotu valsts mērogā piemērojamās maksājuma likmes noteikšanu prasītājai [37].

97. Otrkārt, Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Padome nevarēja balstīties tikai uz hipotētisku apiešanas risku, kas esot raksturīgs "savstarpēji saistītu sabiedrību" jēdzienam, lai atteiktu individuālu antidempinga maksājuma noteikšanu. Lai pamatotu savu argumentāciju, Vispārējā tiesa atsaucās uz PTO Strīdu izšķiršanas iestādes lēmumpieņemšanas praksi, saskaņā ar kuru risks, ka individuāla antidempinga maksājuma uzlikšana izrādītos neefektīva dempinga apkarošanā, pats par sevi vien vēl nevar pamatot valsts mērogā piemērojamā maksājuma noteikšanu ražotājiem un eksportētājiem [38].

98. Treškārt, Vispārējā tiesa nosprieda, ka, pamatojoties uz informāciju, kas iestāžu rīcībā bija apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī, tām katrā ziņā bija jāsecina, ka *Giant* grupas un *Jinshan* grupas starpā apiešanas riska nebija. Vispārējā tiesa konkrēti uzskatīja, ka *Giant*, atteikdamās no līdzdalības *GP*, sarāva vienīgo pastāvošo saiti starp *Giant* grupu un *Jinshan* grupu, un tātad apiešanas risks, kas radās minētās saites starp šīm abām grupām pastāvēšanas dēļ, tika novērsts [39].

37 Pārsūdzētā sprieduma 81. un 82. punkts.

38 Pārsūdzētā sprieduma 83. un 84. punkts un tajos minētie PTO Strīdu izšķiršanas iestādes ziņojumi.

39 Pārsūdzētā sprieduma 85.–89. punkts.

1. Lietas dalībnieku argumentu kopsavilkums

99. *EBMA*, pirmkārt, uzskata, ka, pamatojoties uz kļūdainu pieņēmumu, saskaņā ar kuru šī lieta attiecas uz eksporta cenas noteikšanu [40], Vispārējā tiesa esot secinājusi, ka iestādes šajā lietā nevarēja atsaukties uz apiešanas risku.

100. Otrkārt, pēc *EBMA* domām, gadījumā, ja sabiedrības ir savstarpēji saistītas kā tas ir *Giant* un *Jinshan* grupu gadījumā šajā lietā, apiešanas risks joprojām būtu, ja kādam saistītajam subjektam tiktu noteikts antidempinga maksājums, kas ir zemāks par citam šīs pašas grupas subjektam noteikto. No tā izrietot, ka pārsūdzētajā spriedumā rodamā argumentācija attiecībā uz hipotētisku apiešanas risku nesaistītu uzņēmumu gadījumā esot būtiski neatbilstīga un kļūdaina no tiesību viedokļa. Tātad iestāžu bažas par saistītu sabiedrību veiktu apiešanu šajā lietā esot pamatotas. Turklāt Vispārējās tiesas izdarītās atsauces uz PTO Strīdu izšķiršanas iestādes nolēmumiem esot nevietā.

101. Visbeidzot treškārt, *EBMA* apgalvo, ka nevarot izslēgt, ka laikposmā, uz kuru attiecās izmeklēšana, *Giant* un *Jinshan* grupas vienoja ciešākas saites, nekā tas izriet no atbildēm uz jautājumiem par *Giant* grupas sabiedrībām un no *Jinshan* konsolidētajiem pārskatiem.

102. Padome vispirms piekrīt šim pamatam. Pēc tam tā piebilst, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Pamatregulas 9. panta 5. punktu. Šajā ziņā tā norāda, ka šīs regulas 9. panta 5. punkta e) apakšpunktā ir paredzēts, ka apiešanas risks var pastāvēt gadījumos, kad eksports tiek veikts no valsts, kurā nav tirgus ekonomikas, kā tas ir gadījumā ar Ķīnu. Šī iespējamība Pamatregulā esot pieļauta valsts iejaukšanās gadījumā. Tā tas tieši ir *Giant* grupas gadījumā, jo attiecīgajā laikposmā 33,13 % no *Jinshan* piederēja Ķīnas valdībai, un *Giant* grupa šo informāciju izmeklēšanas gaitā turklāt nebija darījusi zināmu. Šīs regulas 9. panta 5. punkta e) apakšpunktā minētais apiešanas risks turklāt esot minēts apstrīdētās regulas preambulas 114. apsvērumā.

103. *Giant* vispirms apgalvo, ka trešais pamats ir nepieņemams, jo tas tāpat kā pirmais un otrais pamats, tāsprāt, attiecas uz faktu vērtējumu, kura pārbaude nav Tiesas kompetencē apelācijas tiesvedībā. Pakārtoti *Giant* apgalvo, ka trešais pamats ir nedibināts.

2. Vērtējums

104. Vispirms saskaņā ar šo secinājumu 40. punktā atgādināto judikatūru ir jāpārbauda *Giant* izvirzītā iebilde par *EBMA* trešā pamata nepieņemamību.

105. Šajā ziņā, manuprāt, nav šaubu, ka saistībā ar abiem pirmajiem iebildumiem, kas ir īsumā izklāstīti šo secinājumu 99. un 100. punktā, rodas tiesību jautājumi, kurus Tiesa var izskatīt apelācijas tiesvedībā. Proti, ar šiem abiem iebildumiem tiek apstrīdēti Vispārējās tiesas argumentācijas juridiskie pieņēmumi. Turklāt ar otro iebildumu gribēts apstrīdēt arī pārsūdzētajā spriedumā iekļauto atsauču uz PTO Strīdu izšķiršanas iestādes lēmumpieņemšanas praksi iederīgumu.

106. Savukārt ar trešo iebildumu, kas īsumā izklāstīts šo secinājumu 101. punktā, gribēts apstrīdēt pārsūdzētā sprieduma 89. punktā rodamo fakta konstatējumu, ka kopuzņēmums *GP* bija vienīgā saite, kas *Giant* grupu vienoja ar *Jinshan* grupu. Tādēļ šis iebildums ir jāatzīst par nepieņemamu.

107. Jautājumā par lietas būtību vispirms jānorāda, ka pirmais iebildums, ka Vispārējā tiesa esot balstījusies uz kļūdainu pieņēmumu, ka lieta attiecās uz eksporta cenu noteikšanu, ir jānoraida, ņemot vērā apsvērumus, kurus esmu izklāstījis šo secinājumu 64.–67. punktā. Proti, no šiem apsvērumiem izriet, ka šis pieņēmums nav kļūdains.

40 Skat. šo secinājumu 32. punktu.

108. Citādā ziņā jākonstatē, ka ar savu argumentāciju *EBMA* patiesi neapstrīd pārsūdzētā sprieduma 85. punktā veikto konstatējumu – kas balstīts uz turpinājumā 86.–88. punktā norādītajiem elementiem –, ka informācija, kas bija iestāžu rīcībā *apstrīdētās regulas pieņemšanas laikā*, *katrā ziņā* bija pietiekama, lai secinātu, ka *Giant* grupa un *Jinshan* grupa apiešanas risku neradīja. *EBMA* konkrēti juridiski neapstrīd konstatējumu, ko Vispārējā tiesa ir veikusi pārsūdzētā sprieduma 89. punktā, saskaņā ar kuru *Giant* piederošās līdzdalības uzņēmumā *GP* izbeigšana novērsa šāda apiešanas riska pastāvēšanu.

109. Taču ar šo konstatējumu jau pašu par sevi vien pietiek, lai pamatotu pārsūdzētā sprieduma 90. punktā izdarīto secinājumu, ka Padome šajā lietā nevarēja atsaukties uz apiešanas risku, lai pamatotu atteikumu piemērot *Giant* individuālu antidempinga maksājumu.

110. No tā izriet, ka, pat pieņemot, ka pārsūdzētā sprieduma 82.–84. pantā izklāstītie apsvērumi būtu kļūdaini, pārsūdzētā sprieduma 90. punktā izdarītais secinājums būtu joprojām pamatots. Šajos apstākļos argumenti par šiem punktiem, manuprāt, ir jāatzīst par neefektīviem.

111. Visbeidzot jautājumā par Padomes argumentāciju, kas īsumā izklāstīta šo secinājumu 102. punktā, ir jāatgādina, ka no Reglamenta 172. un 174. panta, kā arī 178. panta 1. punkta un 3. punkta otrā teikuma, aplūkojot tos kopsakarā, izriet, ka saskaņā ar šī reglamenta 172. pantu iesniegtajā atbildes rakstā uz apelācijas sūdzību nevar lūgt atcelt pārsūdzēto spriedumu, pamatojoties uz pamatiem, kas ir autonomi un atšķirīgi no apelācijas sūdzībā izvirzītajiem pamatiem, jo šādi pamati var tikt izvirzīti tikai pretapelācijas sūdzībā [41].

112. Taču ir jākonstatē, ka trešajā pamatā *EBMA* nebija nekādi atsaukusies uz Pamatregulas 9. panta 5. punkta pārkāpumu. Šajos apstākļos uzskatu, ka Padomes atbildes rakstā uz apelācijas sūdzību izvirzītais pamats ir atšķirīgs un autonoms pamats atcelt pārsūdzēto spriedumu, un tas ir jāatzīst par nepieņemamu.

113. Katrā ziņā šis pamats, manuprāt, turklāt ir nedibināts. Proti, Padome nevarētu patiesi atsaukties uz to, ka esot pārkāpta tāda tiesību norma kā Pamatregulas 9. panta 5. punkts, kura, kā Padome atzina Vispārējā tiesā [42], šajā lietā attiecībā uz sabiedrību *Giant* nav tikusi piemērota. Turklāt atsaukšanās uz apstrīdētās regulas preambulas 114. apsvērumu ir acīmredzami nevietā, jo šajā apsvērumā ir tikai minētas attiecīgas Pamatregulas tiesību normas.

114. No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka, manuprāt, arī trešais *EBMA* pamats ir jānoraida un tādējādi apelācijas sūdzība ir jānoraida kopumā.

VII. Secinājumi

115. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai pieņemt šādu nolēmumu:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) piespriest *European Bicycle Manufacturers Association* (*EBMA*) segt savus, kā arī atlīdzināt *Giant (China) Co. Ltd*. tiesāšanās izdevumus;

3) Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

41 Šajā ziņā skat. spriedumus, 2016. gada 10. novembris, *DTS Distribuidora de Televisión Digital*/Komisija (C-449/14 P, EU:C:2016:848, 97.–102. punkts), un 2017. gada 30. maijs, *Safa Nicu Sepahan*/Padome (C-45/15 P, EU:C:2017:402, 20.–22. punkts).

42 Skat. pārsūdzētā sprieduma 82. punktu.